ကျွန်တော်နှင့် ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့အတွေ့အကြုံများ

အိုခေဗျာ ကျွန်တော်လဲလက်တဲ့စန်းချင်လာပြီ... ပထမဦးဆုံးရေးရမှာဆိုတော့ အမှားတွေကိုတော့သီးခံပြီးတော့ဖတ်စေချင်ပါတယ်... နောက်တခုက တခါတလေ စာရေးရန်ကြံကြာနေလျှင် ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးကြဖို့ရန် ကျွန်တော်အခုကထဲကနေတောင်ပန်ထားပရစေ။ ကျွန်တော်ရဲ့'အတွေ့အကြုံ'ဆန်ဆန် 'ဖြစ်ရပ်မှန်သဏ္ဍာန်လိုရေးသားဖန်တီးသွားပါ့မယ်... ခေါင်းစဉ်ကိုတော့'ကျွန်တော်နှင့် ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ အတွေ့အကြုံများ' လို့ဆိုပါတော့။ မည်သူ မည်ဝါကိုမျှရည်ညွှန်းရေးသားထားခြင်းမရှိပါ။ တိုက်ဆိုင်မှုများရှိခဲ့လျှင် ကြိုတင်အနူးညွှန့်တောင်းပန်အပ်ပါသည် စာဖတ်ပရိတ်သတ်များခင်ဗျား။

ကျွန်တော် နှင့် ကျောင်းတော်ကြီး၏အတွေ့အကြုံများ

(အပိုင်း ၁)

ဆယ်တန်းကျောင်းတွေဖြေအပြီး ၃ပတ်လောက်အကြာ ကျွန်တော်ဟာပြင်းပြင်းရှိစွာနဲ့ သတင်းစာတစောင်ကို လှန်လှောနေတဲ့ အချိန်မှာ အမှတ်မထင်ကြော်ငြာတခုကိုတွေ့ရလိုက်ပါတယ်... 'ဟိုတယ်ဝန်ဆောင်မှုသင်တန်း' နွေရာသီသင်တန်းဆိုတာလေးကိုတွေ့မိလိုက်ပါတယ်... အဲဒါနဲ့ ဆက်သွယ်မေးမြန်းပြီးတော့ တက်ဖြစ်တော့တယ်... ပထမနေ့မှာ ဆရာတွေတရောက်ပြီးတရောက် ဝင်လာပြီးတော့အချင်းချင်းမိတ်ဆက်ကျဘာကျပေါ့ အဲဒီမှာကောင်မလေးအနိပ်စားလေး ၃-၄ယောက်လောက်ကိုတွေ့ပြီးတော့ မျက်စိကျသွားမိပါတယ်... ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ရုပ်ရေ၊ အရည်အချင်း၊ နဲ့ ရေအင်အားဖြုံးအားကို သိတော့လဲ ဖာသိဘာသာဘဲနေလိုက်ရတာပေ့ါ။ နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ကောင်မလေး ပိန်ပိန်ပါးပါးလေးတယောက်အခန်းထဲကိုဝင်လာ တဲ့အခါစိတ်ထဲမှာ 'ဒီကောင်မလေးက ဘာမှမရှိပြားပြားချပ်ချပ်နဲ့ ပေါ့' ဒါပေမဲ့ သူ့ဟာနဲ့သူတော့ ကြည့်ပြောရှုပြောရှိတယ်ပေါ့လေ။ နောက်မှသိတယ် အဲဒါကျွန်တော်တို့ရဲ့ အင်္ဂလိပ် အပျော်တန်းသင် ဆရာမဆိုတာ (ဝါ) လုပ်အားပေးဆရာမ။

သူ့နာမည်က ဘာပါလိမ့် အော်အော်... **stephanie**တဲ့... သူလေးက ဗမာမလေးဘာဘဲ ဒါပေမဲ့ ရေမြေချားမှာကြီးပြင်းလာပြီး ဗမာစကားကို 'ပိစိလေးဘဲ ပြောတတ်တယ်' ဆိုတဲ့အထဲမှာပါတယ်။ သူက ကျွန်တော်တို့တွေကို ကောင်လေးနဲ့ကောင်မလေး နှစ်ယောက်တတွဲစီထိုင်ခိုင်းတယ်လေ... အဲဒီမှာ ခုနက'အကိတ်' (ကောင်မလေး အမိုက်စား) လေး ၃ ယောက်ထဲက **sonia**ဆိုတဲ့ အသားဖြူဖြူ နဲ့ ခေတ်အဝတ်အစားတိုနံ့နံ့လေး တွေဝတ်ဆင်ထားတဲ့အဲဒီကောင်မလေးက ကျွန်တော့်နဲ့အတူ လာထိုင်ရတယ်လေ... ကောင်မလေးက ထိုင်ချချလိုက်ချင်းဘဲ ကျွန်တော့်နားနားကို ကပ်လာပြီး 'တွေသားဘဲ ကျွန်မတို့ကိုအကဲခတ်နေတာ' တဲ့။ ကျွန်တော့်မှာ အရမ်းအားနာသွားပြီးတော့ ဘာပြောရမှန်းကို မသိတော့ဘူးဖြစ်သွားတယ်။ သူကဘဲ တဆက်ထဲ **'No problem, i don't mind people checking me out.'** အမှန်တိုင်းပြောရရင် ကျွန်မကို ကြည့်ကြတာကိုတောင် နှစ်သက်ဝမ်းသာပါတယ်တဲ့...။ နာမည်ချင်းအလဲအလှယ် အနေနဲ့ ကျွန်တော့်နာအမည် **Anthony** ပြောပြီးတော့ သိသွားကြရော။ သူကသူ့ရဲ့တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးလာတယ်... ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဟာ ဒီကောင်မလေးကဇွတ်ပါလားပေါ့ ပြီးတော့ကျွန်တော်တို့ ဗမာအချင်းချင်းပေါ့... ထားပါတော့... အတန်းတွေလဲပြီးသွားရော ကျွန်တော်လဲ ဘစ်စကားမှတ်တိုင်ကို လာပြီး အိမ်ပြန်ဖို့ ဘစ်စကားကိုစောင့်နေတယ့် အချိန်မှာ ပန်းရောင်အရောင်နဲ့ဆလွန်းကားလေးထဲက လူတယောက်က လက်ယက်ခေါ်တာနဲ့ သွားကြည့်တော့ **sonia** ဖြစ်နေတယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကိုကားပေါ်တတ်တဲ့ သူလိုက်ပို့ပေးမယ်တယ့်.... ကျွန်တော်ကလဲအားနာစွာနဲ့

ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးညည်းလိုက်ပါတယ်။ နောက်တရက် ကျောင်းမှာ သူ့ကိုတွေ့တော့နှုတ်ဆတ်တော့ သူက ပြန်ပြောတယ် ‘နင်နဲ့ ငါစကားမပြောဘူး နင့်ကိုစိတ်ဆိုး နေတယ် အဲဒါနေ့လည် ထမင်းစားချိန် ကြရင်သူ့ ကိုချော့တဲ့အနေနဲ့ ထမင်းလိုက်ကျွေးရမယ်တဲ့ မနေ့ကသူ့ရဲ့ကမ်းလှမ်းမှုကိုညင်းဆို တဲ့အတွက်တယ့်... ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့တတွေရင်းနှီးသွားပါတော့တယ်... ပြောမနာဆိုမနာဆိုပါတော့...။

နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်ပျင်းပျင်းရှိတဲ့အချိန်၊ သူပြင်းတဲ့အချိန်တွေမှာ ကျွန်တော်တို့ ဖုန်းနဲ့စကားပြောဖြစ်ကြတယ်... တခါတလေ ပေါက်တတ်ကရ ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေ ဘာတွေ ပြောတဲ့ အဆင့်ထိဖြစ်လာတယ်။ တရက်ကျတော့ ပြောရင်းပြောရင်း သူ့ကိုကျွန်တော်က နင်အပျိုရောဟုတ်သေးရဲ့လားဆိုတော့ သူက ဖျောင်ဘဲ မဟုတ်တော့ဘူးတဲ့။ တဆက်ထဲဘဲ သူကဆက်ပြောတယ် ငါအပျိုစစ်မဟုတ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းက သူ့ရဲ့အရင် ရည်းစားနဲ့ ဗမာပြည် မီးပြတ်မှုကြောင့်လို့ သူ က ဆို လာပါတယ်...။ ဘာလို့ မီးပြတ်တာက တရားခံ ဖြစ်ရတာလဲလို့မေးတော့ သူက ဒီလိုပြောတယ်...
ကျွန်မဟာ ဦးလေးရဲ့ ရန်ကုန်တိုက်ခန်းအိမ်လေးမှာ သူ့မိသားစုနဲ့ အတူနေပြီးဆယ်တန်းတတ်ခဲ့ပါတယ်... ဆယ်တန်းဆိုတယ့်အလျှောက် ရည်းစားတွေပါတွေရှိတာပေါ့... သူ့နာမည်က ကျော်ဇော်မောင်တဲ့။ သူ့ကို ကျွန်မ ချစ်စနိုးနဲ့ မောင်လို့ခေါ်တယ်။ ညတိုင်း မီးပြတ်တဲ့အချိန်ဆိုရင် သူက ကျွန်မတို့ရဲ့တိုက်အောက်ကိုလာပြီး စက်ဘီးတစီးနဲ့ ဆူဆူညံညံတွေရောက်လုပ်ပြီး ကျွန်မ မဆင်းမလာမချင်း ကိုလုပ်နေတတ်တယ်။ ကျွန်မမှာလဲ ချစ်ရတဲ့သူဆိုတော့ အမျိုးမျိုးကြံဖန်ပြီးတော့ ညတိုင်းလိုလို သူ့ကိုဆင်းတွေ့တယ်လေ... တွေ့တိုင်းလဲ ရင်ခုန်မြန်လွန်းလို့ သေနိုင်လောက်တဲ့ သူ့ရဲ့လက်ကမျင်းမှုတွေ အသက်ရှူဖို့တောင်အချိန်မရှိတဲ့အနမ်းတွေနဲ့ သူက ကျွန်မကို နှိပ်စက်ခဲ့တယ်လေ... ပိုဆိုးတာက အဲဒါတွေလုပ်ပြီးတော့ လူကိုဘာမျှဆက်မလုပ်ဘဲ အိမ်ကိုအောက်ပိုင်း ရွဲရွဲဆိုနဲ့ဘဲပြန်လွှတ်လိုက်တဲ့ အချိန်တွေကမနည်းတော့ဘူး။ တရက်တော့ သူ့ကိုအပြတ်ပြောပလိုက်တယ်... လူကိုစိတ်ကျေနပ်မှုရအောင်ပြီးစီးအောင်လုပ်ရင်လုပ် မဟုတ်ရင်ဘာမှမရဘူး ဆိုတော့ သူ့မှာဘယ်အချိန်ကတဲက ကျွန်မပြောတာကို စောင့်မျှော်နေလဲ မသိဘူး ချက်ချင်းလက်ငင်းကို အကောင်အထည်ဖော်ပါတော့်တယ်... အော်ပြောဖို့မေ့နေတယ် ကျွန်မတို့ချိန်းတွေ့တဲ့နေ ရာက မီးမလာတဲ့အတွက်ကြောင့် အလုပ်မလုပ်တဲ့ ဓာတ်လှေခါးရဲ့အရှေ့တည့်တည့်မှာဘဲ ဖြစ်တယ်... မှောင်မှောင်မဲမဲ ထဲမှာ ဘယ်အချိန်မဆို လူဝင်လာရင်မိသွားနိုင်တဲ့ နေရာမှာ ဆိုတော့ ကြောက်လဲကြောက် စိတ်ကလဲလှုပ်ရှားနဲ့ဆိုတော့ လူဟာဘာမျှမလုပ်ရသေးဘဲနဲ့ကို အရမ်းကိုစိတ်တတ်ကြွနေတယ်။ သူ ကျွန်မကို ခဏလောက်နမ်း ဟိုကိုင်ဒီကိုင် လုပ်ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ပေါင်တဝတ်လောက်ပေါ်နေတဲ့ စကတ်လေးကိုလှန်တင်လိုက်ပြီး အတွင်းခံဘောင်းဘီတိုလေးရဲ့ အပေါ်ကနေ သူ့ရဲ့လက်ကြမ်းကြမ်းနဲ့ ကျွန်မရဲ့ အဖုတ်ကို အသာအရာစတင် ပွတ်သတ်ပါတော့တယ်။ မထင်မှတ်ပဲ အကိုင်ခံလိုက်ရတော့ လန့်ပြီးမအော်မိအောင် ကို့ပါးစပ်ကိုပြန်အုပ်လိုက်ရတယ်။ သူလေ တော်တော်ဆိုးတယ်... လူမှာခံလို့အရမ်းကောင်းနေတဲ့ အချိန်ဗျုန်းဆို သူဘာမပြောညာမပြော ရက်လိုက်တော့ ကျွန်မမှာ မရပ်နဲ့လို့ပြောချင်လိုက်တာ မျက်နှာကြီးနီရဲပြီး ရှက်လွန်းလို့ ရှက်လွန်းလို့၊ အဲဒါကို ဒင်းက အရသာခံ ပြီးတော့ ကောင်းရဲ့လား၊ အရမ်းရှက်နေလား၊ မကြိုက်ဘူးလား မကြိုက်ဘူးဆိုရင် ရပ်လိုက်ရမလား.... လူကို တမင်သတ်သတ် ညှင်းဆဲနေတာ သိသိကြီးနဲ့ အရေတွေအဲလောက်ရွှဲနေမှတော့ မကောင်းဘဲနေမလား ဟုတ်ပ....ခဏနေတော့ သူ ကျွန်မရဲ့ အရေတွေနဲ့ ရွှဲနစ်နေတဲ့ ဘောင်းဘီတိုလေးကို ချွတ်ချလိုက် ပြီးတော့ တမတ်မတ် အလံလိုထောင်နေတဲ့ အစိကို လက်ညှိုးနဲ့လက်ခလယ် ညှပ်ပြီးတော့ လှုပ်ခါပေးပါတော့တယ်။ ကျန်လက်တဖက်က ကျွန်မရဲ့ နို့အုံတွေကို လာပြီးကလိ နေပါတော့တယ်။ ကျွန်မလဲ သိပ်မခံလိုက်ပါဘူး သူ့ရဲ့ လက်သရမ်းမှု နဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားမှု နှစ်ခုပေါင်းပြီးတော့ ရင်ထဲမှာ သေးပေါက်ချင်သလိုလို ဘာလိုလို နဲ့ အရေတွေဟာ ဒလဟော ကျွန်မရဲ့ အဖုတ်လေးထဲက စီမ့်ထွက်လာ ပါတော့တယ် ဒါကို မောင်က မရွံမရှာ တပြတ်ပြတ်နဲ့ရတ်လိုက်သေးတယ်။ ရက်လို့လဲကုန်သွားရော သူကျွန်မကို ပြုံးပြီးတော့ ‘မောင့်အလှဲ့ရောက်ပြီနော်’ တဲ့။ ဘာလုပ် ရမှန်းမသိတဲ့ ကျွန်မက မလုပ်ပေးနိုင်ပါဘူးလို့ ညင်းရမဲ့အစား ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ပြောပြရင်လုပ်ပေးမယ် လို့အရှက်မရှိစွာနဲ့ ပြောလိုက်မိတယ်။ သူ့က ကျွန်မကို ဘယ်လို သူ့ရဲ့ဟာ ကိုကိုင်တွယ်ရတယ် ဘယ်လိုဆုပ်ရတယ် ဆိုတာကို အကြမ်းမျဉ်းပြောပြ ပြီးတော့ ကျွန်မလဲ လုပ်ငန်းစပါတော့ တယ်။ ပထမဆုံး သတိပြုမိတာကတော့ သူလဲ

ကျွန်မလိုဘဲ စိတ်အရမ်းထန်နေတာကိုတွေ့ရတယ်…ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူ့ဟာကြီးက ခေါင်းတညိမ့်ညိမ့်နဲ့ ကျွန်မ ကို ဘောင်းဘီကိုချွတ်တဲ့ အချိန်မှာ ကြိုဆိုနေခဲ့လိုပါဘဲ။ ကျွန်မ မှာ ရှက်စိတ် နဲ့ကြောက်စိတ်တွေ မွှန်ထူနေပေမဲ့လဲ မောင့်ကိုချစ်တော့ မောင်စိတ်မညိုညင်အောင် နဲ့ စူးစမ်းချင်တဲ့စိတ်တွေက အနိုင်ရှသွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ လျှာကလေးနဲ့ သူ့ရဲ့အဝှာထိပ်ပိုင်းလေးကို တပတ်ပတ်ပြီး လျက်ပေးလိုက် လျှာနဲ့မထိတထိ စပေးလိုက် လုပ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ မောင်ရဲ့လက်တဖက်ဟာ ကျွန်မရဲ့ခေါင်းကို ကိုင်ပြီးတော့ စုပ်ခိုင်းပါတော့တယ်…။ သူ့မှာကောင်းလို့ဘဲလားတော့မသိ ပေါင်ကြီးကားပြီး တအင်းအင်းနဲ့ငြီးနေတာ… သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး ၂ မိနစ်လောက်ကြာတော့ မောင်ကပြောတယ် 'အချစ် ကိုပြီးတော့မယ် အဲဒါ အရည်တွေကို မျိုချလိုက်ပါလားဟင်' ကျွန်မမှာ ဘာမျှမသိတဲ့အတွက်ကြောင့် 'အင်း အင်း' ပေါ့။ လား လား အရည်တွေက ထွက်လာတာမနည်းဘူး အမြန်မျိုချတာတောင်မှ တချို့တလေ အပြင်ကိုထွက်ပြီး ကျွန်မရဲ့ နှာခေါင်းကိုတောင်လာဆင်သွားသေးတယ်။ အဝတ်တွေသေသေသပ်သပ် ပြန်ဝတ်ပြီးချိန်မှာ ဘဲ ကိုရွှေမီးကလာ ဘာတော့တယ်။ ဒါနဲ့ အနမ်းလေးတွေ ဖလှယ်ပြီးတော့ ကို့အိမ်ကို ပြန်လာ ခဲ့ကြပေမဲ့ ရင်ထဲကိုစီမှာ တော့ နောက်တခါဆိုရင် ဆိုတဲ့အတွေးကိုယ်ဆီနဲ့ ပြန်လာခဲ့ကြပါတော့တယ်။

အော်ပြော်ရအုံးမယ် မီးရဲ့ ကိုကိုကမီးထက်အများကြီး ကြီးတယ်… မီးရဲ့ဦးလို့တောင်ပြောလို့ရတယ် ဒါပေမဲ့ မောင်လို့ဘဲ သူ့ကို ခေါ်တယ် ချစ်စနိုးလေးနဲ့။

ဒီနေ့ညကို မောင်ကမှာ လိုက်တယ် အောက်ကအမွှေးလေးတွေကို တဲ့တိုတိုလေးညှပ် ပြီးရေဆေးခဲ့ပါ လို့ လူကြုံနဲ့စာရေးမှာလိုက်တယ်။ စာဖတ်ဖတ်ပြီးချင်မှာဘဲ ညကိုအရမ်းရောက်စေနေချင်တော့တယ်….။ ညနေ နေစောင်းတာနဲ့ ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲ ထမင်းစောစော စားပြီးတော့ လမ်းထွက်ရှောက်လိုက် အုံးမယ်ဆိုပြီး မောင့်ကိုထွက်စောင့်နေခဲ့တယ် လေ… ဘာလိုချင်လို့ ဘာမျှော်ဆိုလား စကားပုံတောင်အရှိသား…. မောင်နဲ့တွေ့တွေ့ချင်း မောင်ကလဲ အချိန်လင့်ငံမှုမရှိရလေအောင် ဓာတ်လှေခါးအရှေ့ကိုခေါ်သွားပြီး ရောက်ရောက်ချင်း ပုဆိုးကို ချွတ်ပြီးသမံသလင်းမှာခင်း ကျွန်မဂါဝန်ကို အ ပေါ်ပင့်တင်ပြီး သူကအောက်မှာလှဲလို့ ကျွန်မကို အပေါကနေကျောပေးပြီးထိုင်ခိုင်းပြီးတော့ သူက ကျွန်မကို လီးစုပ်ခိုင်းပါတော့တယ်။ သူက ကျတော့ ကျွန်မခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို သူ့ရဲ့ခေါင်းနားအထိရောက်အောင်ဆွဲ ပြီးတော့ ကျွန်မအဝှာကို စတင်ရက်ပါတော့တယ်… စစပိုင်းမှာ အထိအတွေ့အသစ်အဆန်းလေးကို ခံစားရင်း ခဏ္ဍာတာသာရာမှိန်းမော်နေမိတယ်… အတန်ကြာမှ သတိဝင်လာ ပြီးအဲဒီလိုမလုပ်ဖို့ ငရဲကြီးလိမ့်မည့်အကြောင်း အသက်ကလဲကို့ထက်ကြီးသေး ယောကျ်ားကလဲ ဖြစ်နေ သေးတော့ ဘုန်းနိမ့်ကုန်မယ် ငရဲကြီးမယ် ဘာညာနဲ့ခဏညင်းမိသေးတယ် ဒါပေမဲ့ သူကအလျက်တောင်မပျက် ဒါနဲ့ သူ့ရဲ့ ဟာကြီးကိုမြိန်ရှက်စွာနဲ့ ရေခဲချောင်းတချောင်းကို ကလေးငယ်တယောက် မတ်မတ်မော်မော်စုပ်ယူနေသည့်အတိုင်း သူ့ရဲ့ လိန်တန်ကြီးကိုတက်တက်မတ်မတ် နဲ့ အနေးတလှဲ့အမြန်တခါပေါ့လေ။ အတော်အတန်ကြာတော့ မောင်က တော်ရပ်အုံး လိုးကြရအောင်ကွာတဲ့ ကျွန်မမှာနားရှက်လွှန်းလှပင်မဲ့ စိတ်ကမရတော့ဘူးလေ…

ဒီတော့သူပြောတဲ့အတိုင်းနေလိုက်တာပေါ့။ မောင်က ကျွန်မကို အပေါ်စီးကနေ ကျွန်မပေါင်ကိုနှစ်ချမ်းဖြဲပြီး အလယ်တဲ့တဲ့မှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီး အမွှးတိုနုံနုံလေးတွေရှိ နေတယ့်ကျွန်မရဲ့ စောက်ပတ်အဝလေးမှာ သူ့ရဲ့လီးကြီးကအရည်တွေတမြမြနဲ့ အမှောင်ထဲမှာတောင်ပြောင်လက်ပြီးတော့ အသင့်အနေထားဖြစ်နေလေရဲ့။ မောင်ကတန်းပြီးမထဲ့သေးဘဲ အပေါ်အောက်တွန်းတိုက်ကစားနေပြီး လူ့ရဲ့စိတ်ထဲကနေမအောင့်နိုင် မစောင့်နိုင်ပြီး လီးကိုဖုတ်ထဲထိုးထည့်လိုက်ပါတော့လို့ အသံထွက်ပြောယူတဲ့အထိ လူကိုနှူးနှပ်နေတယ်လေ…. ဒီမှာက အရည်ထွက်လို့သေတော့မယ်…. နောက်ဆုံးတော့လီးကြီးကဖြေးညင်းစွာ သေးငယ် ကျဉ်းကျပ်လှသော အဖုတ်လေးထဲသို့ဝင်ရောက်လာပါတော့တယ်။ သူ့ရဲ့နှူးနှပ်မှု အလွန်ကောင်းမှုကြောင့် နာကြဉ်မှုဝေဒနာကို မသိဖာသာလောက်သာခံစားရပြီး ရှော်ရှော်ရှူရှူ အဝင်အထွက်လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်လေ… အရာသာထူးကို နှစ်ယောက်လုံး စည်းစိမ်ခံစားရင်း အနမ်းလေးတွေဖလှယ်လိုက် နို့သီးကလေးတွေကိုစို့ပေးလိုက် နဲ့ အထိတ်အထိပ်သို့ နှစ်ဦးသားအတူတူရောက်ရှိပြီး သုတ်ရေတွေကိုအပြိုင်အဆိုင်လွှတ်ထုတ်လိုက်ကြပြီး မောင့်ရဲ့လိင်တန်ကို ကျွန်မရဲ့ စောက်ပတ်ကကြွတ်သားတွေနဲ့ မသိစိတ်ကညှစ်ယူနေခဲ့မိတယ်လေ… မောင်ဆိုရင် ၁၀ ဆက်ကန့် လောက်ကို သုတ်ရေတွေပန်းထုတ်လို့မပြီးသေးဘူး။

နောက်ပိုင်းမှာ မောင်နဲ့အတူတူနေပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း မောင့်ရဲ့ သင်ကြားပို့ချမှုတွေကြောင့် ဆရာမကြီးတဆူဖြစ်လာခဲ့ရတယ်လေ Anthony ရယ်တဲ့.....

အဲဒီပုံပြင်လေးကို ပြောပြီးသွားတော့ Sonia ကပြောတယ် 'ယူ့ရဲ့လီးတောင်နေပြီလားဟင်' 'တောင်ပြီလားဗျာ ဒီမှာ ဂွင်းတိုက်တာတောင်နှစ်ခါလောက်ပြီးတော့မယ်' 'ဟယ် ည ၁၀နာရီတောင်ထိုးတော့မယ် ဘာမှလဲမစားရသေးဘူး ဗိုက်စာလိုက်တာ.... ယူကော ဘာစားပြီးပြီလဲ' အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော်လဲသတိရတယ် ထမင်းမစားဘဲ သူ့နဲ့ဖုံးပြောနေတာ ညနေပိုင်းလောက်ကထဲက အခုမှဗိုက်က တဂွီဂွီအော်နေတာကို သတိထားမိတယ်။ ကျွန်တော်လဲ သူ့ကို 'ဟင့်အင်း ဘယ်စားရအုံးမလဲ သူရဲ့ဖုံးထဲမှာ လိုးတဲ့အကြောင်းတွေပြောနေတဲ့ ဉစ်စာ စားဖို့မပြောနဲ့ လရေတွေဘဲထွက်နေလို့ ဒီမှာအားပြတ်လို့သေတော့မယ်' 'အိုယူကလဲ အဲဒါဆို Sonia လာခေါ်မယ်လေ။ ပြီးတော့ ယူ့ညီးလေးကိုအားဖြည့်ရမယ်လေ ဟုတ်ဘူးလား.... ဒါမှဒို့ရဲ့ စိတ်အလိုတွေကို ယူစိတ်ရှိလက်ရှိ ဖြည့်ပေးနိုင်မှာမှတ်လား...' ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာဗျာ ဘယ်လောက် ပျော်ပြီး ကုလားဘုရားပွဲတွေလှည့်နေမလည်းဆိုတာပျော်စရာမလိုလောက်ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်တောင် မယုံနိုင်ဖြစ်နေတယ်.... စားရက်ကြုံ မှတ်ဆိတ်ပျားစွဲ ဆိုသလိုပေါ့။ အဲဒါနဲ့ဘဲသူမ ကျွန်တော့်ကိုလာခေါ်ပြီး ယုဇနပလာဇာ အရှေ့ကလမ်းမှာ ထမင်းစားကြတယ်လေ.... သူလေးကဘဲပိုက်ဆံပေးတာလေ... စားပြီးဗိုက်ဝသွားတော့ သူ့ကို ကျွန်တော်လမ်းလျှောက်ကြဖို့ အကြံပေးတော့ 'အင်းကောင်းသားဘဲ ကန်တော်ကြီးကိုသွားပြီး လေပြေလေညှင်းရှုရင်း အစာကြေ လမ်းလေဘာလေးရှောက်ရတာပေါ့လေ.... ပြီးတော့ ဟိုမှာကလူရှင်းတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိတာပေါ့ ဟုတ်ဘူးလား' သူမ ကျွန်တော့် ကိုပြောပြီးတော့ ကြည့်တဲ့အကြည့်နဲ့တင် ကျွန်တော်သိလိုက်ပြီ သူဖုံးထဲမှာပြောခဲ့တာ အတည်ဆိုတာ... ဟိုရောက်တော့ ဂိတ်စောင့်ကိုပိုက်ဆံပေးပြီး လူတွေအေရှင်းဆုံး နေရာကိုမေးပြီးတော့ လာခဲ့ကြတယ်...

သူ့ရဲ့ ပန်းရောင်ဆလွန်းကားလေးကို ရေစပ်နားလေးမှာရပ်ပြီးတော့ ကားနောက်ဖုံးမှာထိုင်လိုက်ကြတယ်... ညက လမိုက်ညဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော်တို့အတွက်တောင်ပိုကောင်းသေး လူသူအခြေအနေတောင်မကြည့်တော့ဘူး ကျွန်တော်တို့ ၂ယောက်ဟာအငမ်းမရကို ပါးစပ်ချင်း ကပ်ပြီး နှစ်နှစ်ချိုက်ချိုက် စွဲစွဲမြဲမြဲ နမ်းတော့ဒါဘဲ။ သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေဟာနူရှ စိုစွတ်နေပြီး အရသာထူးခြားနေတော့တယ်... ကျွန်တော့်ရဲ့ ပါးစပ်ထဲကို သူ့ရဲ့လျှာလေးတိုးဝင်လာတဲ့ အချိန် ကျွန်တော်က အားကျမခံ တန်ပြန် သူ့ရဲ့ လျှာကိုပြန်လည်စုပ်ယူ လိုက်တော့ သူ့ဆီကနေ ညည်းသံသဲ့သဲ့လေးကို ကြားလိုက်ရတယ်... 'ယူ့ကို အိုင်က သင်ပေးရမယ်ထင်နေတာ ယူကဘယ်စိုးလို့လဲ' ကျွန်တော့်ရဲ့လက်တွေဟာ အဲဒီအချိန်မှာ ဂဏာမငြိမ်တော့ပါ...ညာလက်က သူ့ရဲ့ဂျင်းဘောင်းဘီကျယ်သီးတွေဖြုတ်နေတဲ့အချိန် ဘယ်လက်က သူ့ရဲ့လက်ပျတ်တီရှပ်လေးရဲ့ အပေါ်ကနေသူ့ရဲ့ ဘရာစီရာဘချိတ်ကိုဖြုတ်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ B cup အရွယ်ရင်သားနှစ်မွှာဟာ လေထုထဲသို့ လွတ်လပ်စွာ ခုန်ပေါက်မျူးတူးပြီးထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်.... "Anthony I didn't know you'll have that much experience on this!!!!" ကျွန်တော် သူ့ကို ပြုံးရုံသာပြန်လည်ပြုံးပြပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းကို မရပ်တန်းဆတ်နေခဲ့တယ်... သူကလေးကလဲ အားကြမခံ ကျွန်တော့် အဝတ်အထည်မှန်သမျှကို ချွတ်နေပြီလေ.... နှစ်ယောက်လုံး မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ဖြစ်သွားတော့ သူ့ကို ကျွန်တော် ကားနောက်ဖုံးပေါ် မတင်ပြီး ခေါင်းကိုပေါင်အလည်နှစ်ခုကြား ဒိုင်ဗင်ပြစ်ပြီး တော့ ဘာဂျာစမှုတ်ပေးလိုက်တဲ့အခါ သူမ မမျှော်လင့်ထားတဲ့အရာတခုဖြစ်သွားတော့ မျက်နှာမှာ ဝမ်းသာပီတိ အပြုံးလေးဖြစ်သွားတာကို အမှတ်မထင်တွေ့လိုက်ရတယ်.... စောက်ပတ်လေးက သပ်သပ်ရပ်ရပ် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း နဲ့ အနံ့အသတ်မရှိ အမွှေးလေးတွေကလဲ တိုတိုလေးတွေ.... အစိလေးကတော့တောင်နေခဲ့တာကြာပြီလေ.... လျှာဖြားလေးနဲ့ အစိကိုအရင်ကစားပြီးတော့ လက်နဲ့ကိုင်ကစားမယ်လုပ်တဲ့အခါ... 'ယူ့လက်က သန့်လား မသန့်လားမသိနဲ့ ရော့ ဟောဒီ hand sanitizer နဲ့ပိုးအရင်သတ်လိုက် ပြီးမှ အိုင့်ရဲ့ အစိကိုကစားပေး နော်.... ဆောရီး အိုင်ကကျန်းမာရေး လိုက်စားတော့ ရောဂါဗယတွေကင်းအောင် ရှောင်နိုင်သမျှရှောင်ကျဉ်တယ်လေ'

လက်ခြောက်သွားတော့မှဘဲ သူ့ရဲ့ စောက်ပတ်ကို အားရပါးရ ကိုင်ပါလေရော... သူ့ရဲ့ အစိလေးကိုလျှာနဲ့လျက်လက်တဖက်က နို့သီးလေးတွေကို အလှည့်ကြကစား နောက်လက်တဖက်ကကျတော့ အဖုတ်နားမှာ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်လေ... အဝနားလေးမှာ အရည်တွေရွှဲနေတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ အားနေတဲ့ လက်တဖက်နဲ့ လက်ညှိုးလေးနဲ့ စပြီးတော့ ဝင်ဝင်ထွက်လုပ်ပြီးတော့ လက်ခလယ်ဘာ ထက်ထဲ့လိုက်ပြီးတော့ လက်နဲ့သူကိုလိုးနေပြီး ပါးစပ်နဲ့နောက်လက်တဖတ်ကလဲ အစပ်မပြတ် အလုပတွေရှုပ်နေတော့တယ်....

သူတဖြေးဖြေးနဲ့အသက်ရှူသံတွေပိုပြင်းလာတော့ လက်နှစ်ချောင်းက ဂျီစပေါ့ ရှိတဲ့အပေါ်ပိုင်းဘက်လေးကို ဦးတည်ပြီးတော့ အဝင်အထွက်ခပ်မြန်မြန်လေး လုပ်တော့ နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ပြီးနေနေ ရာကနေ ကျွန်တော့်ကို သူက 'ယူ နည်းနည်း အနှေးနဲ့အမြန် လေးလုပ်ပေး အိုင်ပြီးတော့မယ်...' 'အား... အား.... အာ.... မြန်မြန်... မြန်... မြန်... အား... အ.... အ..အား...!!!

'ယူက ဒါတွေ ကြွန်းကျင်ရဲ့သားနဲ့ဘာလို့ ရှိထား ချင်ရတာလဲ....' 'အော် Soniaနဲ့ ကျမှ အရဲစွန့်ပြီးလုပ်ရဲတာပါ။' သူ ကျွန်တော်ကို မျက်ရိပ်မျက်ချည်နဲ့ ကားနောက်ခုံကိုသွားဖို့အချက်ပြပြီးတော့ သူကိုတိုင် ဦးစောင်ပြီးဝင်သွားတော့တယ်... ကားထဲရောက်တော့ သူက 69 ပုံစံလုပ်ရအောင်ဆိုပြီး တော့ ကျွန်တော့်ကို လှဲအိပ်ခိုင်းတယ်... ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အကြိတ်အနယ်ပွဲကြီးလဲစတင်ပါတော့တယ်.... ပဝါမကူရေမရှုကြေးပေါ့.... ပညာအစွန်းကုန်ပြကြတာပေါ့ တယောက်နဲ့တယောက်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ ပလွေမှုတ်တာကောင်းလွန်းအားကြီးမှုကြောင့် ပြီးတော့မလိုဖြစ်လာတာနဲ့ သူကိုရပ်ခိုင်းပြီး ကားတံခါးဘက်ချမ်းကထိုင်ခုံအစွန်မှာ ထိုင်ခိုင်ပြီးကားထဲကို လှဲအိပ်ခိုင်းလိုက်တယ်... သူဘဲကျွန်တော့်ကို ပါးစပ်နဲ့ဘဲ ကွန်ဒုံးစွက်ပေးလိုက်သေးတယ် သူနေရာမပြောင်းသေးခင်လေးမှာတင်...။ ခြေထောက်တဖက်ကို မပင့်ကိုင်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်လီးကို အဝမှာတေ့ပြီးတော့ဖြည်းဖြည်းလေး ဝင်ချီထွက်ချီ ၄ ၅ ချက်လောက် လုပ်လိုက်ပြီးတော့ ပြုတ်ထွက်လုမတတ် ပြန်စွဲထုတ်လိုက်တဲ့အခါ သူ့ရဲ့ 'မထုတ်လိုက်နဲ့ကွာ' ဆိုတဲ့အသံလေးထွက်ပေါ်လာတဲ့ နောက်ကျွန်တော် လီးကိုအစုံးထိအရှိန်နဲ့စောင့်ချလိုက်တော့ 'အင်း... အီး..... ဖြည်းဖြည်းကွာ' အဲဒီလို ပုံစံနဲ့အချက်၂၀ လောက်ချပြီးတော့ ပြီးချင်လာတာနဲ့ သူ့ကိုနေရာထက်ပြောင်းဖို့ပြောတော့ 'ဒီတခါ ယူ အိုင့်ကို doggy style' လုပ်ပါလားလို့တောင်းဆိုလာတယ် ဒါနဲ့ဘယ်မှာလုပ်မလဲလို့ဆိုတော့ 'ရေစပ်နားမှာလုပ်ရအောင်လေ...ပြီးတော့လူတွေ တွေ့ဖို့ကလဲပိုများတာပေါ့... အိုင်မှာ အဲဒီလိုခိုးစားရတာကို သိပ်ပြီးဝါသနာကြီးတာ... Do you mind if i turn on headlights so that there is more possiblity that people will see us? 'ကျွန်တော်က ဘာပြောရမှာလဲ သူက တောင်မကြောက်သေးတာ ဖွင့်ပေါ့ ဘာဖြစ်တာမှတ်လို့.... ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ကားမီးရောင်ထိန်ထန်လင်းနေတဲ့အောက်မှာ အချစ် စစ်ပွဲကို အနိုင်အခံ အရှုံးမပေးဘဲ ဆင်နွဲတာ သူက၂ခါပြီးပြီး တတိယမြောက်အချိန်မှာ ကျွန်တော်ပြီးပြီးချင်းသူလဲ ပြီးပြီး ၄ကိုး ၁ကိုးနဲ့ အဲဒီညအဖို့ပြီးဆုံးသွားပါတယ်.....

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကန်တော်ကြီးညအတွေ့အကြုံပြီးတော့ ကျောင်း(ဟိုတယ်)မှာလဲဆက်ဖြစ်ကြတယ်လေ... (ဒါပေမဲ့ Sonia ဆိုတဲ့ကောင်မလေးနဲ့တော့ မဟုတ်တော့ဘူး... သူလေးကနိုင်ငံခြားကိုပြန်ရောက်သွားခဲ့ပြီလေ... နောက်မှသိတာ သူလေးက နိုင်ငံခြားကနေ အလည်နွေရာသီ ပြန်လာလည်တာ...)

ကျောင်းမှာခိုးစားတာတွေဘာတွေတော့ဆက် ဖြစ်သေးတယ်လေ... *Thanks to Sonia

ဖြစ်လွန်းတာတောင်လွန်လို့ security officeကို အလည်ရောက်ခဲ့ ရဘာသေးလား (၂ ကြိမ်တောင်).... ပထမ ဖြစ်ပုံလေးကဒီလိုဘာ...

ကျွန်တော် နှင့် ကျောင်းတော်ကြီး၏အတွေ့အကြုံများ
(အပိုင်း ၂)

ဒီကောင်မလေးရဲ့ နာမည်က Nancy တဲ့။ သူလေးက ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ 'ဘာမဖြစ်ခင်ကထဲက ကြွေချင်နေတယ့်အသီးဆိုသလိုမျိုး' ပေါ့ဗျာ (ဝါ) ကျွန်တော့်ကို ကြွေနေတာပေါ့ဗျာ... ကျွန်တော်ကလဲရိပ်မိသင့်သလောက်တော့ရိပ်မိတာပေါ့ဗျာ... တရက်တော့သူ့နဲ့ဖုန်းပြောရင်း 'ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ သူ့နဲ့တရင်းတနှီးနေချင်တဲ့စိတ်တွေ အရမ်းတမ်းတမ်းတတ' ဖြစ်နေတယ်ပေါ့ အဲဒါ ကျွန်တော်က သူ့နဲ့တွေ့တဲ့ အခါစိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ အတင်းတောင်းဆိုလာရင် Nancy က ဘယ်လိုလုပ်မလဲလို့မေးတော့ 'အင်း.... အဲဒါတော့မီးလဲမသိဘူးရော... အတွေ့အကြုံတွေဘာတွေမရှိဘူးပေါ့ ဒါပေမဲ့ မီးက ယောကျ်ားယူတဲ့အခါကြမှ မီးရဲ့ယောကျ်ားကိုဘဲပုံအပ်ပေးမယ်ပေါ့...' ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ကလဲ 'ဒါဆို သူက အဲဒီလိုဆိုရင် သူ့ရဲ့ ယောကျ်ားကို ဘယ်လိုပြုစုရမယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသိမလဲပေါ့... ပြီးတော့ အဲဒီလိုမပြုစုတတ်ရင် သူ့ရဲ့ယောကျ်ားက သူ့ကိုစိတ်ကုန်သွားရင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲပေါ့' ပြီးတော့ သူ့ကို သူ့ရဲ့ယောကျ်ားက စွဲစွဲလန်းလန်းဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်မှ သူလဲအိမ်မြဲပြီး သူမှသူ ဖြစ်နေတော့မှာပေါ့' 'ဒီတော့ လိင်အပိုင်းမှာ တော်တော်တန်တန်သိထားမှတော်ရကြမှာပေါ့' Nancy က 'အင်း Anthony အဲဒီလိုပြောတော့ လဲဟုတ်သလိုလိုဘဲ ဒါပေမဲ့ မီးကအရမ်း ရှက်တတ်တယ်... မီး ညင်းမိမှာဘာ ယူအဲဒီလိုလုပ်ဖို့တောင်းဆိုလာရင်...'

တရက်ကျောင်းမှာ practical ပြီးတော့ Nancy ကို ရှာပြီးတော့ သူ့ကို ကျွန်တော်က သွားပြီးတော့ 'Nancy ကျွန်တော့်ကို လက်သည်းညှပ်ပေးလို့ရမလားဟင်' 'ဟင် ယူမညှပ်တတ်ဘူးလားတဲ့' 'ဟင့်အင်း...(ဒီကအကြံနဲ့ကိုး...)' 'အိုခေလေ ဒါဆိုလဲ ဘယ်မှာဘယ်လိုညှပ်ပေးရမလဲ' 'အမ်း... မီးသတ်လှေခါးဘက်ဆိုရင်လူရှင်းတယ်လို့ထင်တာဘယ်ရော...' (မှတ်ချက်။ ။ဟိုတယ် နှင့် အဆောက်အအုံ အကြီးစားတွေတွင် မီးသတ်လှေခါး or Emergency Exit တွေဟာများသောအားဖြင့်ကျယ်ဝန်းကြတယ်) ဒါနဲ့သူ့ကို လှေခါးကို လက်ချင်းချိတ်ပြီးတော့ လာခဲ့တာပေါ့.... တတိယထပ်လောက် ရောက်တော့ ကျွန်တော်ယူလာတဲ့ အဝတ်လေးခင်းပြီး တော့ ထိုင်လိုက်ကြတယ်... အစပိုင်းတော့သူက ကျွန်တော်ကို လက်သည်းတကယ်ညှပ်ပေးနေတာလေ... ပြီးခါနီးကြတော့ ကျွန်တော်သူ့ကို စပြီးတော့ ဖက်တာ နမ်းတာတွေကို စတော့တာပါဘဲ.... (ဒီအချိန်ထိ သူနဲ့ ကျွန်တော်ဘာမှမဟုတ်သေးဘူး) သူ အစကတော့ ညင်းပြီးတော့ တိန်းရှောင်ပါသေးတယ်... ဒါပေမဲ့ နဂိုတဲကရိုင်နေတဲ့ အသီးကို ကျွန်တော် စွတ်ခူးရတာ သိပ်ဘယ်ခက်ခဲ ဘာလိမ့်မလဲ... အစပိုင်းကတော့ ကျွန်တော်ကြီးပေါ့... သူကငြိမ်ခံနေတယ်လေ... နောက်ပိုင်း ကျွန်တော့် လျှာလေး သူ့ပါးစပ်ထဲကို ထည့်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း သူလဲ ကျွန်တော့်ကို ပြန်လည်တုံ့ပြန်လာခဲ့တယ်လေ... ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ second base ဖြစ်တဲ့ ရင်သားပိုင်းကို လက်တဖက်နဲ့ ကျူးကျော်တော့ သူတချက်တွန့်သွားသေးတယ်... ကြည့်ရတာ သူလဲ ဒီထဲမှာ သာယာနေပြီးတော့ နောက်ထပ် ဒီထက်ကောင်းဒါလေးတွေလာအုံးမလားဆိုတဲ့ သိချင်စိတ်ကပိုနေလိုထင်တယ်... သိပ်ပြီးတော့မရုံးတော့ဘူး... ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူ့ရဲ့ ဗလောက်စလေးကို ပင့်တင်လိုက်ပြီး ပန်းနုရောင်ရှိတဲ့ သူ့ရဲ့ ဘရာစီရာကိုပါနောက်လက်တဖက်နဲ့ ဖြုတ်လိုက်တော့.... ဟိုက်ရှား မျက်လုံးကိုပျူးသွားစေတဲ့ သူ့ရဲ့ ပန်းရောင်နုနုလေးသန်းနေတဲ့ နို့သီးလေးနဲ့ လက်တအုပ်သာသာရှိတဲ့ ရင်အုံလေးတွေဟာ ကျွန်တော်ကို ခေတ်တရပ်ပြီးငေးမောသွားစေတယ်... သူလေးကရှက်လာပြီးတော့ 'လူကြီးနော သိပ်မကြည့်နဲ့ကွာ လူကဒီမှာ ဘယ်လိုနေရမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး...' 'အော်... မဟုတ်ပါဘူးကွာ သူလေးရဲ့ နို့တွေကို ကြည့်ပြီးတော့ လှလွန်းလို့ တချက် ငေးငိုင်သွားတာပါ...' ဒါနဲ့ကျွန်တော်သူ့ရဲ့စကတ်လေးကိုချွတ်ဖို့လုပ်တော့ သူကညင်းဆန်တယ်လေ... ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ.... သူ့ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်လုံးကိုယူပြီး တော့ ကျွန်တော့် ဘောင်းဘီဇစ်တွေဖြုတ်ခိုင်းပြီးတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့တောင်မတ်နေတဲ့လီးကို ကိုင်ခိုင်လိုက်တော့ 'ဟယ်.... ' ဆိုတဲ့အာမေဒိတ်သံလေးထွက်လာတာက လွဲလို့ အကိုင်မပြုတ်သွားပါဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူ့ရဲ့

လက်အပေါ်ကနေ ရှေ့တိုးနောက်ငင် လေးလုပ်ပြီးတော့ အဲဒီလိုဆက်လုပ်ပေးဖို့ ပြောတော့ သူ့ခင်ဗျာ ခေါင်းကလေး သာညိမ့်ယုံလေးညိမ့်ပြနိုင်တယ်လေ.... ကျွန်တော်လဲ သူ့ရဲ့နို့လေးတွေကို လျှာနဲ့ကလိလိုက် သွားလေးနဲ့ နို့သီးလေးတွေကို မနာအောင်ကိုက်ပြီးတော့ အလုပ်ရှုပ်နေဘာရော... 'သူလေးမှာ အာခေါင်တွေဘာတွေခြောက်လာတယ် ထင်တယ်... စတွေးတွေခဏခဏ မျိုချနေတယ်ရော... အာခြောက်ခြောက်ကြီးဖြစ်နေရင် ကျွန်တော့် လီးကိုပါးစပ်ထဲ ထည့်ပြီး ငုံထားပါးလား' 'ဟာ ရွံနိစရာကြီး' 'မရွံ့န်ဘာနဲ့ ကျွန်တော်ကသန့်သန့်ရှင်းရှင်း ထားပါတယ်... ကြည့်ဘာလား အမွှေးတွေဘာတွေ အဲဒီလောက်ကြီးမများဘူးရော အဲဒါ ကျွန်တော်သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် ထားလို့ပေါ့' ခဏကြာတော့ သူ့ရဲ့ နှစ်ခမ်းဖြားလေးတွေက ဒစ်ကိုလာထိကြပြီး တော့ လျှာလေးနဲ့လာ ကလိပေးနေသလို ဖြစ်လို့ 'အား... Nancy ကိုရိုးရိုးသားသားလေးလို့ထင်ထားတာ...' 'ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ...' 'အော.. ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး သူကျွန်တော့်ကို လုပ်ပေးနေတာ ကောင်းလွန်းလို့ဘာ... ရှေ့တိုးနောက်ဆုပ်လုပ်ပေးရင် ပိုပြီးတောင်ကောင်းသေးတယ်... အဲလိုလုပ်ပေးဘာလားဟင်...' 'အိုခေ... အခုလို သူ့ကိုလိုက်လျောနေတာ သူ့ကို မီးကချစ်လွန်းလို့နော...' 'ဟွန်း... သူက ဒါဆိုမတရားဘူးကွာ... ကျွန်တော့်ကိုကြတော့ ကောင်းအောင်သူကလုပ်ပေးနေပြီးတော့ ကျွန်တော့်မှာတော့ ဘာမှလုပ်ပေးလို့မရဘူးကွာ...။ ယူရဲ့ စကတ်လေး ကိုချွတ်လိုက်ပါလားဟင် ဒါမှကျွန်တော်လဲ သူ့ကိုပြန်ပြီးကောင်းအောင်လုပ်ပေးလို့ ရမှာပေါ့ မချွတ်ချင်ဘူးဆိုရင်တောင် စကတ်ကိုပင့်တင်ပြီးတော့ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးကို ချွတ်လိုက်ပါလားဟင်...' သူ ကျွန်တော့်ကို ဘာမျှမပြော လီးကိုစုပ်မြဲသာစုပ်ရင်း သူ့ရဲ့ခေါင်းလေးကို မသိမသာညိမ့် လိုက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် သူ့ကိုလှဲအိပ်ခိုင်းလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဘက်က စကတ်ထဲဝင်သွားပြီး သူ့ရဲ့အတွင်းခံဘောင်းဘီ နဲ့အတူ ပြန်ထွက်လာပြီး တော့ ကျွန်တော်လဲတခါထဲ ခေါင်းက ထိုးစိုက်ပြီးတော့ဝင်တော့တာဘဲ... (သူ့ စောက်ပတ်မှာ နံနံ အနံအသတ်ရှိနေတယ်... Sonia နဲ့ရှင်လိုက်ရင်) သူ့ရဲ့ စောက်စိလေးကို မနဲဖြဲပြီး တော့လျှာနဲ့ထိုးကလော်ပြီး စတင်ကလိပါတော့တယ်... 'အို... Anthony ရယ် မီးကိုဘာတွေဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ... ဖုံးနိမ့်နေဘာအုံးမယ်...' သူ့ ခင်ဗျာပြောသာပြောတာ မလုပ်နဲ့လို့ သူ့ရဲ့ အဖုတ်ကတော့တမျိုး ကျွန်တော့်ကို တမျိုးပြောနေတယ်လေ... အရည်ကြည်လေတွေဟာ အကွဲကြောင်း လေးအတိုင်း စိမ့်ထွက်လာနေတယ်လေ... ဒါနဲ့ အဲဒီအရည်ကြည်လေးတွေနဲ့ လက်ခလယ်ကိုပွတ်သတ်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့အဝမှာ အပေါ်တတ်အောက်ဆင်း လေး လုပ်တော့ညည်းသံသဲ့သဲ့လေးထွက်လာတော့ ကျွန်တော်လဲ လက်ချော်သွားသလိုဘာလိုလိုနဲ့ အထဲကိုထည့်လိုက်တော့ 'အို' ဆိုပြီး နှစ်ခမ်းလေးကိုက် မျက်စိလေးနှစ်ဖက်ကို မှေးပြီး လိင်စည်းစိမ်မှာ ယစ်မူးနေတဲ့ သူ့ရဲ့မျက်နှာလေးကို တွေ့လိုက်ရဘာတယ်... ဒါနဲ့ တဆင့်ကနေနောက်တဆင့် တိုးပြီးတော့ လက်သုံးချောင်း လောက်ထိဝင်သွားပြီးတဲ့ အထိချော့သွင်းလိုက် လက်မလေးနဲ့ အစိလေးကိုဖိပြီးတော့ ကစားပေးလိုက်နဲ့.... ကျွန်တော်လဲ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်ပြီးတော့ အဝမှာဝင်ဘို့ အဆင်သင့်အနေအထားယူလိုက်ပြီးတော့ သူ့ကိုမေးလိုက်တယ်... 'ကျွန်တော် သွင်းလိုက်တော့မယ်နော်' 'သူ့သဘောဘာဘဲ.... မီးကသူ့ရဲ့လက်ခုပ်ထဲကရေဖြစ်နေပါပြီ... သွန်ချင်သွန် မှောက်ချင်မှောက် နေရမဲ့ ဘဝပါ... ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ...'ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတမျိုးကြီးဖြစ်သွားတယ်... သူအဲဒီလိုမျိုးကြီးပြောလိုက်တော့... ဒါနဲ့ သူ့ကိုအဝတ်အစားပြန်ဝတ်ပြီးတော့ အောက်မှာခင်းထားတဲ့ အဝတ်ကိုပြန်သိမ်းနေတယ့် အချိန်မှာ... Hotel Security officerရောက်လာပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ကို တွေ့သွားပါလေရော... ကံကောင်းလို့ ကျွန်တော်တို့ အဝတ်အစားတွေဝတ်ထားလို့... ဒါနဲ့ပဲ ပထမဦးဆုံး Security Office ကိုအလည်ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါတယ်... ကံကောင်းတာက ကျောင်းမှာရှိတဲ့ လူတွေတယောက်မှ မသိလိုက်တာဘာ... Except me (Anthony), Nancy, and a couple of security officers. ဒါပေမဲ့ နောက်တခါမိတဲ့အခါ ကျရင်တော့ တတန်းလုံး တင်မက... တကျောင်းလုံး အပြင် ဟိုတယ်ဝန်ထမ်းတွေကအစ သိသွားလိမ့် မယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှကြိုတင်သိမထားကြဘူးလေ... ဘယ်သူမှမပြောနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အပျော်တန်းအင်္ဂလိပ်စာသင် (ဝါ) လုပ်အားပေးဆရာမ Stephanie တို့တောင်မသိခဲ့ကြပါဘူး....

အဲဒီနေ့ ရုံခန်းရောက်ပြီးသွားတဲ့နေ့ည မှာဘဲ သူကလေးနဲ့ ပြန်တွေ့ဖြစ်တယ်... လမ်းမတော်နားက ဒိန်ချဥ်ဆိုင်တဆိုင်မှာပေါ့။ Nancy နဲ့တွေ့တော့ သူကလေးမှာ နေ့လည်ကအရှိန်မပြေ သေးဘူးထင်ပါရဲ့ ကြောက်နေတုံး... ဒါနဲ့ ဒိန်ချဥ် သောက်ပြီးတော့ သူ့ကိုလမ်းလျှောက်ရအောင်ဆိုပြီး ကျွန်တော့် ရဲ့ သူငယ်ချင်း တိုက်ခန်းရှိရာဖက် ကိုထွက်လာခဲ့လိုက်ကြတယ်လေ...

အဲဒီ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ ငနဲကောင်ဆီရောက်တော့ မိတ်ဆက်စကား ဘာညာပြော ပြီးတော့ ဒီကောင်က အလိုက်သိစွာဘဲ သူတယောက်ထဲနေတဲ့ တိုက်ခန်းလေးကနေ ရှောင်ထွက်သွားပေးတယ်လေ... ဒါနဲ့ သူ့လေးက စပြီးတော့ပြောတယ်... ‘Nancy မှာကြောက်ရလွန်းလို့သေတော့မှာဘဲ နေ့လည်ကကိစ်စကို ပြန်တွေးတိုင်း တကယ်လို့သာ လုပ်နေတဲ့အချိန်ဆိုရင် Nancy တော့ရှက်ရလွန်းလို့သေမှာဘဲ။’ ပြောပြောဆိုဆို ကောင်မလေးက တုန်ရင်လာပြီး စတင် ငိုမဲ့ အရိပ်အရောင်နဲ့ ရှိုက်တငင်ငင်ဖြစ်လာတယ်လေ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပွေ့ဖက်လိုက်ပြီးတော့ ကျောပြင်ကို အထက်အောက်ပွတ်သတ် ပေးနေလိုက်တယ်လေ။ သူကလေး လဲတဖြေးဖြေးနဲ့ အငိုတိတ်လာတယ်လေ... ရှိုက်တငင်ငင်တော့ ဖြစ်နေတုံးပေါ့လေ... ဒါနဲ့ သူ့ရဲ့ မျက်လုံးနှစ်စုံ ကို သေသေချာချာ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီး တော့ သူ့ကို ကျွန်တော်နမ်းတော့မယ် ဆိုတဲ့ စစ်ဂနယ် ကို ကျွန်တော့် မျက်စိကနေ သူ့ကိုပေးပို့လိုက်တယ်... တဒင်ဂလောက် သူ့ရဲ့မျက်ဝန်းလေးကို ခေတ်တခဏ ငေးကြည့်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ နှစ်ခမ်းဆီကို ညင်သာစွာနဲ့ ၉၀%လောက် ကိုကျွန်တော်ကပ်သွားပြီးတော့ သူက ကျန်တဲ့ ၁၀%လောက် ကိုရှေ့တိုးလာတယ်လေ... ဒါနဲ့ အစပထမတော့ ဝမ်းနည်းနှစ်သိမ့်တဲ့ အနမ်းမျိုးတွေဘဲပေါ့ နောက်ပိုင်းကြတော့ အရှိန်တတ်လာပြီး တော့ ကျွန်တော်လဲ တိုက်စစ်ဆင်တော့တာပေါ့ ဂိုးရရှိရန်ပေါ့လေ... ရိုးရိုးတန်းတန်း နှစ်ခမ်းစုပ်တဲ့ romantic ဖြစ်တဲ့ အနမ်းမျိုးကနေ Frenck kiss လိုအနမ်းမျိုးကိုပြောင်းလိုက်တယ်... ကျွန်တော်သူ့ရဲ့ ပါးစပ်ထဲ လျှာထိုးထည့်လိုက်တော့ သူကလဲ အားကြမခံဘဲပေါ့ဗျာ...

Nancy ကိုပေါ်မှာ အနက်ရောင် ဘရာစီယာ နဲ့ပန်တီအတိုတင်ပါးတဝတ်လောက်ပေါ် လေးနဲ့ အဝတ်အထည်နှစ်ခုလေးဘဲ ကျန်တော့တယ်... ကျွန်တော်လဲအပေါ်ပိုင်းကဘလာကျင်းဖြစ်နေပြီ.... အဲဒီအချိန်မှာ သူလေးရဲ့ ဆဲလ်ဖုန်းလေးက ထမြည်တော့တယ်... ဖုန်းကိုကောက်ပိတ်မလို့ကြည့်လိုက်တော့ ‘မေမေ’ တဲ့... ဒါနဲ့ ဖုန်းကို သူ့ကိုပေးလိုက်ရတယ်... မုတ်ဆိုးမသွားရာ မိုးလိုက်ရွာဆိုသလို သူကလေးနဲ့ အချစ်ကြူးခါနီးမှာမှ တခုပြီးတခု ကျန်ဖန်ဖြစ်နေတော့တယ်... သူကလေး မေမေ ကအိမ်ကိုအမြန်ဆုံးပြန်လာဖို့ သူ့ရဲ့ အဖိုးဘာဖြစ်လို့ဆိုလားဘဲဗျာ.... ကျွန်တော်လဲ သိပ်ပြီးတော့မမှတ်မိတော့ဘူး... စိတ်ထဲမှာက ဘူပိတ်နေပြီရော... စားခါနီး ပြသနာကြီးဘဲ... ဒါနဲ့ဘဲ သူလေးကို တောင်တောင်ကြီးနဲ့ ဘဲအိမ်ပြန်လိုက်ပို့လိုက်ရတာပေါ့ သူလေးလဲ ရွှဲရွှဲလေးပေါ့.... စိတ်ထဲမှာတော့ နှစ်ယောက်လုံးက ပြောစရာမလိုဘဲ နောက်တခါတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ်ကွာ ဆိုတဲ့ အတွေးလေးတွေနဲ့ပေါ့........

‘အိုး.... အင်း..... အမ်း.... အား.... yes..... အိုး.... အား.... စွတ်... စွတ်... ဖတ်...ဖတ်.... အို.... အာ... ’ဆိုတာတွေရယ်၊ ‘ရှူးရှူးရှဲရှဲ’ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်း လေးတွေရယ်၊ ‘အို... သူ မြန်မြန်... နာနာဆောင့်’ ဆိုတာတွေကို ကြားကျရမှာဘာ... လူအိုကြီးတယောက်ရဲ့ အသုဘတခုရဲ့ အနောက်ဖေးပစ်စည်းထား တဲ့အခန်းနားကို တယောက်ယောက်က လာခဲ့မယ်ဆိုရင်ပေါ့လေ.... ဖြစ်ပုံလေးက ဒီလိုဘာ....
ကျွန်တော်တို့ကောင်ခန်းလေးရောက်နေတုံးမှာ သူ့ရဲ့ မေမေ ဖုန်းဆက်လာပြီးအိမ်ကိုအမြန်ပြန်လာဖို့ပြောတာ သူတို့ရဲ့ နာတာရှည်ရောဂါသည် အဖိုးဆုံးသွားလို့လေ သူတို့ရဲ့နေအိမ်လေးမှာဘဲ...
ကျွန်တော်လဲ ကောင်မလေးကို အိမ်ပြန်ပို့ရင်း လူမှုရေးအရ ဘာတွေကူလို့ရမလဲ၊
ကြားရတာဝမ်းနည်းမိပါကြောင်းပေါ့ဗျာ... သူတို့အိမ်သားတွေကို ဝင်ပြောတာပေါ့လေ... သူတို့ရဲ့ သမီးလေးကိုကြံနေမှတော့ ဒီလောက်တော့ လူမှုရေးသိတတ်ရမှာပေါ့...

ဒါနဲ့ ကူစရာရှိတာကူပြီး ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးတဲ့ နေ့ရောက်တော့ ကျွန်တော့်ကို အိမ်ကိုညလာအိပ် ပါလားတဲ့ အိမ်မှာညရေးညတာလဲအဖော်ရ ကူဖော်လောင်ဖက်လဲအဖြစ်... မနက်ဆွမ်းကပ်ဖို့ တို့ဘာတို့အတွက်ဆိုပြီးတော့ Nancy ရဲ့အမေက ပြောလာဘာတော့တယ်...

ကျွန်တော်ကလဲ ဘာပြောကောင်းမလဲ အကွက်ပဲပေါ့... Nancy ရဲ့ အဖေကတော့ သိပ်ပြီးသဘောမကြဘူး ဒါပေမဲ့ သူ့မိန်းမရဲ့ စကားကို အာမခံရဲဘူးထင်ပါ့ ဘာမှတော့ ဝင်မပြောပါ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို သူ့ရဲ့ အရိပ်က အပြောက်မခံ ဒေါက်ထောက်ကြည့်နေလေရဲ့။

အိပ်ဖို့အချိန်ရောက်လာတဲ့ အချိန်ကြတော့ ကျွန်တော့်ကို အဖိုးကြီးနဲ့ သူတို့သမီးအခန်းမှာ အတူတူအိပ်ရတာပေါ့... မနက် ဖြနာရီလောက်မှာ ကျွန်တော်ဟာ လူပ်နိုးမှုကြောင့် မထချင်ထချင် ထလာရပြီးတော့ သူတို့ကို ကူညီပေးဖို့ မီးဖိုချောင်ဖက်ထွက်လာခဲ့ပါတော့တယ်... Nancy တို့အိမ်မှာ ရေချိုးခန်းအိမ်သာ နှစ်ခုရှိတယ်.... တခုက မီးဖိုချောင်နဲ့ ကပ်ရပ်မှာ နောက်တခုက Nancy ရဲ့ အဖေအမေတို့ အခန်းထဲမှာ... ဖြစ်ချင်တော့ မီးဖိုချောင်က ရေချိုးခန်းမှာ သူတို့ အမျိုးတယောက်ဝင်နေတယ်လေ... ဒါနဲ့ Nancy ရဲ့အမေက ကျွန်တော့်ကို သူတို့အခန်းထဲမှာ ရေသွားချိုးဖို့ပြောတယ်... ပြီးတော့ ပြောလိုက်သေးတယ်... သမီးကဈေးဝယ်သွားလိုက်ပြီလေ... အိမ်ကကောင်မလေးနဲ့ တဲ့...။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အဖိုးကြီးအဖွားကြီး အခန်းထဲဝင်လာပြီး ရေချိုးဖို့လုပ်တော့တာပေါ့.... အဝတ်အစားတွေချွတ်ဖို့လုပ်ပြီးတော့ ရေချိုးခန်းတံခါးဂျက် ပိတ်ဖို့လုပ်တော့ လူရိပ်တရိပ်အခန်းထဲဝင်လာတာ ကို လျှပ်ခနဲမြင်လိုက်ရတော့... 'ကျွန်တော် Anthony ရေချိုးမလို့ ရေချိုးခန်းထဲမှာ ရှိပါတယ် ခင်ဗျာ။' လို့ အော်လိုက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် ဖြူဖြူဖွေးဖွေး လက်ကလေး တဖက် တံခါးကြားထဲကနေပြီး ကျွန်တော့် ပါးစပ်ကို ပိတ်ရန် ဟန်ပြင်ပြီး ဝင်လာပါတော့တယ်... အဲဒီလက်ကလေးကို မြင်ဖူးသလိုရှိလို့ စိုက်ကြည့်နေတဲ့ အခိုက် ကျွန်တော့် ကောင်မလေးရဲ့ အသံ 'ဟိတ် လက်ကို ဘာလို့စိုက်ငေးကြည့်နေရတာလဲ... လူကဒီမှာ တိုးတိုးသတ်သတ်သာလုပ်စမ်းပါ... အိမ်ကလူတွေက Nancy ကို ဈေးသွားဝယ်နေတယ်လို့ထင်နေတာ..' အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော်လဲ အသိပြန်ဝင်လာပြီး 'ဟင် သူအိမ်ကကောင်မလေးနဲ့ ဈေးဝယ်ဖို့ သူ့မေမေက လွှတ်လိုက်တယ်ဟုတ်ဖူးလား... ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေတာလဲ... သွားသွား ဈေးဝယ်ကြာလို့ အစူခံနေရအုံးမယ်...' ကျွန်တော့်မှာ အဲဒီလောက်ထိ တုံးတာ... ကောင်မလေးက တမင်သတ်သတ် အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကို တယောက်ထဲဈေးလွှတ်လိုက် ပြီး ကောင်မလေးက ကျွန်တော့် ကို လာပြီးခိုးတွေ့နေတဲ့ ဥစာ...'သူ့ကို သူများကတွေ့ချင်လွန်းလို့ ကောင်မလေးကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ဈေးသွားဝယ်ခိုင်းထားပြီး ပြီးရင်လမ်းထိပ်မှာ သူများကိုစောင့်နေနှင့်ဖို့ ပြောခဲ့ရတာ... သူကတော့ သူများကို သတိတောင်ရဖော်မရဖူး...' ကောင်မလေးက စိတ်ကောက်ချင်ရောင်စောင်ပြီး နှစ်ခမ်းလေးကို စူထား တော့မှ ကျွန်တော်လဲ အထာပေါက်သွားပြီး သူ့ကို စွဲဖက်နမ်းလိုက်ပါတော့တယ်...

'အိုး... သူဘယ်လိုတွေလုပ်နေတာလဲ အဝတ်တွေကျေကုန်လိမ့်မယ်...' ဒါနဲ့ သူလေးကို ကျွန်တော်က စိတ်မရှည်စွာနဲ့ အကုန်လုံးကို အမြန်နည်းနဲ့ ချွတ်လိုက်တော့ 'ဟင်... သူကတော့ အဝတ်တွေဝတ်ထားတုံး... သဘတ်ကလဲ အောက်မှာပတ်ထားတုံး...။ သဘတ်အောက်ကဟာလဲ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ငြိမ်ငြိမ်မနေဘူး တခါထဲ။' ကျွန်တော်လဲ သဘတ်ကို အရင်ချွတ်လိုက်ပြီးတော့ ဝတ်ထားတဲ့ တီရှပ်ကို လက်နှစ်ဖက်မြှောက်ပြီး ချွတ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ လီးမှာ အေးစပ်တဲ့ အထိအတွေ့လေးခံစားလိုက်ရတယ်... အောက်ငုံကြည့်ဖို့လုပ်တော့ ဘာမှမမြင်ရဘူးဖြစ်နေတယ်.. ဘယ်မြင်ရမလဲ တီရှပ်ကခေါင်းမှာလာတစ်နေတာကိုး...

သူလေးကလဲ ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကို မလွှပ်နဲ့ ဆိုတဲ့သဘောနဲ့လာ ကိုင်လိုက်တယ်... ဒါနဲ့ကျွန်တော်ငြိမ်နေလိုက်တာပေါ့... ရှေ့တိုးနောက်ငင်လှုပ်ရှားမှုကိုခံစားရတယ်... သူကလေး ကျွန်တော့်ကို သွားတိုက်ပေးနေတာပေါ့... ကိုယ့်ဟာကို ပြန်တွေးမိတယ်.. 'ငါ သူ့ကိုဒါသင်ပေးမိလို့လားပေါ့...' တွေးနေတဲ့အချိန်မှာဘဲ နွေးထွေးစိုစွတ်တဲ့ ထိတွေ့ခံစားမှုကို ရရှိလိုက်တော့ အားပါးပါး... ကောင်မလေး ကျွန်တော့်ကို လီးစုပ်ပေးနေပြီဆိုတာ မတွေးဘဲနဲ့သိလိုက်တယ်... ကောင်မလေးက လဲ စုပ်ပေးလိုက် ပါးစပ်ညောင်းလာရင် လက်နဲ့ ပြောင်းတိုက်ပေးလိုက်နဲ့ တလှည့်စီပေါ့ဗျာ... လူက အထွတ်အထိပ်ရောက်ခါနီးမှာ Nancy က 'ကဲဒီလောက်ဆိုတော်လောက်ပြီ... သူဒီလောက်ဆိုနားလည်မှာဘာ.. သူများမှာ အမြဲတန်းဘယ်လိုကြီး ဖြစ်ပြီးကျန်ခဲ့မလဲဆိုတာ... ဒါနမူနာ ကလဲ့စားချေပြတာ... အိုခေ... ခုနကအမြည်းဘဲ ရှိသေးတယ်.. ဖေကြီးနဲ့မေကြီးတို့လုပ်တဲ့အထဲက တို့မြင်ဖူးသလောက်ထဲက... နောက်မှပေါ့... ခေ.. ဈေးသွားဝယ်လိုက်အုံးမယ်... ခဏနေမှ ခြံနောက်ဖက်က ပစည်းတွေထားတဲ့ အခန်းမှာ တွေ့မယ် အိုခေ... ၉း၃၀ တိတိနော်... သွားပြီ' ဆိုပြီးတော့ ကောင်မလေး ပြောပြောဆိုဆို ကောက်ကာငင်ခါ ကျွန်တော့်ကို တချက်နမ်းပြီးတော့ ရေချိုးခန်းထဲကနေ ထွက်ပြေးသွားပါတော့တယ်... နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့... မနက် ၇နာရီတောင်မထိုးသေးဘူး... ရေမိုးချိုးပြီးတော့ အပြင်ကိုထွက်လာတော့ စိတ်ကသိပ်ပြီးတော့ မတက်ကြွနေတော့ဘူး စိတ်ကတချိန်လုံး ဘယ်နှစ်နာရီရှိပြီလဲ ဆိုတာဘဲတချိန်လုံးတွေးနေတယ်.. ဒါနဲ့ Nancy နဲ့အိမ်ဖော်ကောင်မလေး ပြန်လာတာတွေ့ရတယ်.. ကျွန်တော်လဲ မီးဖိုချောင်ထဲကို မသိမသာလေးလိုက်ဝင်သွားတာပေါ့ အဖိုးကြီးကဘယ်တုံးကထဲက ကျွန်တော့်ကို လိုက်ကြည့်နေလဲမသိဘူး မီးဖိုချောင်ထဲရောက်ရောက်ချင်း သူလဲလိုက်ပါလာရော ဒါနဲ့ သူကလေးနဲ့ စကားပြောဖို့ အခွင့်မရလိုက်ဘူး.. ဒါပေမဲ့ ကောင်မလေးကတော့ ကျွန်တော့်ကို မျက်ရိတ်မျတ်ခြည်နဲ့ အနောက်ဖေးမှာနော်ဆိုတဲ့ ဆစ်ကနယ်ကိုပေးလိုက်တယ်.. Nancy တို့အဖေက သူ့သမီးကို ကျွန်တော့်ရန်ကဝေးအောင်လို့ ဒါမှမဟုတ် သူလိုက်ကြည့်ရတာဘဲ မောလာလို့လား မသိဘူး.. ကျွန်တော့်ကို အိမ်အနောက်ဖက်မှာ ခြံသွားရှင်းခိုင်းတယ်လေ.. ပြီးရင် စတိုခန်းထဲက ထိုင်ခုံတွေ ပစည်းတွေကို အပြင်ထုတ်ထားလိုက်ပြီး အဲဒီအခန်းကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြစ်အောင် သန့်ရှင်းရေးလုပ် ခိုင်းလိုက်တယ်.. ဘာပြောကောင်းမလဲ ကျွန်တော့်မှာ ဝမ်းသာလိုက်တာ.. အဖိုးကြီးက သူ့သမီးကို ကျွန်တော်လွှပ်လွှပ်လပ်လပ် ချလို့ရအောင်သူဖန်တီးပေးလိုက် သလိုဘဲ။ ကျွန်တော်လဲ စတိုခန်းကို ထုတ်စရာရှိတာထုတ် ရှင်းစရာရှိတာရှင်း အခန်းကို ပြင်သင့်တာထက်နဲနဲပိုပြီး ဂရုစိုက်လုပ်.. သိတယ်မှတ်လား ခဏနေသူကလေးလာတော့မှာ အခုဘဲ ၉နာရီထိုးသွားပြီးပြီ အချိန်ကလဲ ကုန်တာမြန်လိုက်တာ.. ကျွန်တော့်မှာ အခုရေပြန်ချိုးရတော့မယ်.. ချွေးတွေပေကြံပြီး ဖုံတလူးလူးနဲ့ ဒါနဲ့ဘဲ မီးဖိုချောင်နားက ရေချိုးခန်းမှာဘဲ အမြန်စရင်းရှင်းလိုက်တယ်.. ရေချိုးနေရင်းနဲ့တောင် လီးကတောင်လာသေးတယ်.. ခဏနေကြရင်ဆိုတာကို တွေးရုံလေးနဲ့တင်..
အခန်းလေးက ဆယ်ပေပတ်လည်အခန်းလောက်လေးဘဲရှိပါတယ်.. ချီးထူပြီးဘာမှုမမြင်ရတဲ့ ပြတင်းပေါက်သေးသေးလေးတခု ကို ညစ်နွမ်းနေတဲ့ ပိတ်စမထူမထဲလေး တစုံက လိုက်ကာအဖြစ်တည်ရှိနေပြီး ဖ၀ဖို့အား မီးလုံးလေးတလုံးက အခန်းရဲ့ အလယ်ဗဟိုလောက်မှာ မှေးမှိန်စွာထွန်းလင်းနေပါတယ်.. အခန်းရဲပတခုတည်းသော ဝင်ပေါက်ဟာ ပြတင်းပေါက်ရဲ့ ညာဘက်စွန်းမှာရှိနေတယ်လေ.. အပြင်ကနေကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ပြတင်းပေါက်သေးသေးညစ်ညစ်ပတ်တ်လေးဟာ ညာဘက်ခြမ်းမှာတည်ရှိပြီး တံခါးပေါက်က ဘယ်ဘက်ဖက်မှာပေါ့။ အခန်းလေးထဲကို တံခါးကိုတွန်းဝင်လိုက်ရင် အခန်းထဲမှာဘာတွေဖြစ်နေတယ် ဘယ်သူတွေရှိနေတယ်ဆိုတာကို ရုတ်တရက်ကြည့်မယ်ဆိုရင် မြင်ရမှာမဟုတ်ပါ ဘာလို့ဆို အခန်းကို အလည်တည့်တည့်ကနေ ကန့်လန့်ဖြတ်တားလို့ရတဲ့ ကလကာတခုကြောင့်ပေါ့..

၉း၃၀ ဖို့အလို ၅မိနစ်အလိုမှာ မီးဖိုချောင်ကနေ နောက်ဖေးဖက်ကိုလာနေတဲ့ ခြေသံလေးသဲ့သဲ့ကို ကြားရမှာပါ.. အသက်နှစ်ဆယ် ဝန်းကျင်ကောင်မလေးတယောက် ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်ပြီး မဟုတ်တာလုပ်တော့မဲ့ ရာဇဝတ်ပေါက်စတယောက်လိုပေါ့ ခြံနောက်ဖက်ထဲက စတိုခန်းလေးထဲကို ဝင်လာပါတော့တယ်..

ကျွန်တော်လဲ Nancy ကိုတွေ့တွေ့ခြင်း ဘာပြောကောင်းမလဲ ဆွဲဖတ်ပြီးနမ်းတော့တာပေါ့ Nancy က 'အို.. သိပ်မကဲနဲ့လေ တံခါးလဲမပိတ်ရသေးဘူး လူတယောက်ယောက်မြင်သွားလို့ လူမိသွားအုံးမယ်..' 'ဟာ မိသွားတော့လဲကောင်းတာပေါ့ နားဖောက်စရာတောင်မလိုတော့ဘူး ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ' 'ဟွန်း ကဲကိုကဲ' 'အော အော.. သူခိုး ကဘဲလူကိုပြန်ဟစ်ရတယ်လို့.. ဘယ်သူလဲ မနက်ကရေချိုးခန်းထဲကို ဝင်လာပြီးတန်းလန်းကြီးထားသွားတာ.. ဟင်..။။' 'ကဲ..ကဲ စကားနာထိုးမနေနဲ့တော့ အချိန်သိပ်ရှိတာမဟုတ်ဘူး ဖေဖေ က သူများကို သိပ်အလွတ်ပေးတာမဟုတ်ဘူး အခုတောင် မေမေက သူ့အမျိုးတွေကို ဘူတာမှာသွားကြိုဖို့ပြောလိုက်လို့ ထွက်သွားတာ..' သူလေးက ဘယ်လောက်ချစ်ဖို့ကောင်းသလဲဆိုရင် ဝတ်ချွတ်လွယ်အောင်လို့ ဂါဝန်အရှည်လေးကိုဝတ်လာခဲ့တယ်လေ.. ဒါနဲ့ သူ့ကိုနမ်းလဲနမ်း လက်ကလဲ သူ့နောက်ကျောကဇစ်ကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ ဘယာစီရာချိတ်ကို ဘာတခါထဲဖြုတ်ချလိုက်တော့ အပေါ်ပိုင်းဟာ တုံးလုံးလေးဖြစ်သွားပြီးတော့ ဂါဝန်လေးနဲ့ ဘရာစီယာလေးဟာ အောက်ခြေမှာ ပုံသွားပါတော့တယ်ဗျ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေးက ကျွန်တော့် အကြိုက်စုံး ခေတ်ပေါ်ဘောင်းဘီတိုလေး ကို ဝတ်ထားတယ်လေ.. (ဘောင်းဘီတိုလေးဆိုလို့ Thong နဲ့မမှားနဲ့အုံးနော်) ကျွန်တော်လဲ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေတဲ့ အပေါ်ပိုင်းကလေးကို အလွတ်မပေးဘဲနဲ့ လက်တဖက်က နို့သီးလေးကိုညှစ်ပြီးကစားနေတယ် နောက်တဖတ်ကို ကျွန်တော်ကပါးစပ်နဲ့ ကလိနေတဲ့အချိန်.. သူလေးက ကျွန်တော့်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်လှဲချလိုက်ဖို့ အချက်ပြလိုက်တော့ ကျွန်တော်လဲ အဝတ်လေးခင်းထားတဲ့ အခန်းရဲ့ ညာဘက်ချမ်းထောင့်လေးကို အနမ်းမပြတ်ဘဲ ရောက်သွားတော့တယ်.. ကျွန်တော်လဲ သူ့ကို အရင်အိပ်ချလိုက်ဖို့ပြောတော့ 'နိုး.. သူအိပ်လိုက် ဒါပေမဲ့ သူ သူများကို ဟိုတနေ့ကလုပ်သလို လုပ်စေချင်တယ်..' 'အေးလေ.. ဒါကြောင်မို့လို့သူ့ကိုလှဲအိပ်ခိုင်းတာပေါ့လို့' 'သူများလဲ သူ့ကို ပြန်လုပ်ပေးခြင်လို့ပေါ့' အဲဒီလိုပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော် သူ့ကိုသံသယ ဝင်သွားတယ်.. ဟုတ်တယ်လေ ကောင်မလေးက ဘာမျှအတွေ့အကြုံ ရှိတာမဟုတ်ဘူး ဒါမျိုးတွေ သိနေတာလဲပေါ့ မနက်ကထဲကစိတ်ထဲထင့်နေတာ.. ဒါနဲ့ဘဲ ကျွန်တော်လဲ သူ့ကို ပွင့်ပွင့်လင်း မေးလိုက်တော့ ' ဖေဖေ နဲ့ မေမေ တို့လုပ်ဖူးတာ နှစ်ခါ သုံးခါ လောက်တွေ့ဘူးတယ် ပြီးတော့ သူတို့ကြည့်တဲ့ အခွေကိုလဲ ခိုးကြည့်ဖူးတယ်.. ဒါကြောင့်ပါ' ဒီတော့မှဘဲ ကျွန်တော်လဲ ဟင်းဆို ပြီးတော့ လေပူထုတ်နိုင်တော့တယ်..

Nancy ပြောချင်တဲ့ ပုံစံက ၆၉ ကိုပြောတာ ဒါပေမဲ့ သူကလေးက ဘယ်လိုခေါ်မှန်းမသိတော့ ကျွန်တော့်ကိုအတင်းဘဲ အိပ်ခိုင်းတော့တယ်.. ထားပါတော့ ဒါနဲ့ သူ့ရဲ့ အမွှေး သိပ်မရှိလှတဲ့ အဖုတ်ကလေးကို လက်တဖက်က နှစ်ခမ်းသားလေးကို ဖြဲထားပြီးတော့ နောက်လက်တဖက်နဲ့ သူ့ရဲ့ အဝလေးကို လက်ညှိုးလေးနဲ့ အသာလေး အဝင်အထွက်လုပ်နေ လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ လျှာကတော့ သူ့ရဲ့ အစိကလေးကို ထိုးကလော်လိုက် တချက်တချက် နှစ်ခမ်းနဲ့ ဖိပြီးမနာ့တနာလေး ကိုက်စွဲလိုက်လုပ်နေတယ်.. တချိန်ထဲမှာလဲ သူကလေးကလဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ တန်ဆာကို အထက်အောက်အနေအထားနဲ့ သူ့ရဲလက်ကလေးနဲ့ လုပ်ပေးနေပြီးတော့ လီးထိပ်ပိုင်းလေးကို ပါးစပ်နဲ့ စုပ်ပေးနေတယ်လေ.. ထိလိုက်မထိလိုက်နဲ့ပေါ့ အရသာတော့ကောင်းမှကောင်းဘဲဗျာ.. သူကလေးတော့ မသိဘူးကျွန်တော့်တော့ပြီးချင်လာတာနဲ့ သူလေးကို ရပ်ဖို့ပြောလိုက်ရတယ်.. သူ့ကို အောက်မှာလှဲနေဖို့ ပြောလိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲကို ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ တောင်မတ်နေတဲ့ အစိသေးသေးလေးကို လီးထိပ်နဲ့ အပေါ်တတ်အောက်ဆင်း ပွတ်တိုက်လိုက်ပြီး တော့ သူလေးရဲ့ အဝမှာ အရည်ကြည်လေးတွေ စိုပြီးတော့ ပြူထွက်လာတော့မှ သူလေးကို ကျွန်တော် တချက်လှမ်းနမ်းလိုက်ပြီးတော့ 'ကို ထည့်လိုက်တော့မယ်နော.. စိတ်မပူနဲ့ ကျွန်တော် ဖြေးဖြေးဘဲ လုပ်မယ် ဟုတ်ပြီလား.. နာရင်ပြောနော်..' Nancy က ဘာမျှပြန်မပြောဘူး ဒါပေမဲ့ သူလေးရဲ့ မျက်နှာမှာတော့ 'အင်း' ဆိုတဲ့ အရိပ်အရောင်ကိုတွေ့ရတယ်လေ.. ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အဝမှာတေ့ပြီးတော့ အသာလေး ထည့်လိုက်တော့ ဒစ်လေးက မဝင်ချင်ဝင်ချင်နဲ့ ဝင်သွားတယ်လေ.. သူ့မျက်နှာလေး တချက်တော့မဲ့သွားတယ်.. ဘာမျှတော့ ကျွန်တော့်ကိုမပြောပါ.. ဒါနဲ့ဘဲ အဝလေးမှာတင် အဝင်အထွက် ကစားနေလိုက်တယ်လေ.. ဗကာင်မလေးစီကနေ အရည်ကြည်လေးတွေပြန်ထက်ထွက်လာတာသိတော့မှ ထက်ပြီးသွင်းတယ်.. ဒီတခါတော့ ချောချောချူချူ ဘဲဝင်သွားတယ် သွေးတွေဘာတွေလဲထွက်မနေဘူး..

(ကောင်းတာပေါ့ နောက်ထက် ထပ်ချလို့ရတာပေါ့) ဒါနဲ့ အစုံးထိဝင်သွားတော့ သူလေးကိုတချက်နမ်းလိုက်ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ရင်သားနှစ်ဖက်ကို တလှည့်စီ နို့စုပ်ပေးနေလိုက်ပြီး အောက်ကလဲ ဖြေးဖြေးလေး စွဲထုတ်လိုက် ပြန်ထည့်လိုက် တခါတခါ ခါးကို ဘေးတချက်စောင်းပြီးထိုးထည့်လိုက်နဲ့ သူ့ကို ပြန်စွနေလိုက်တယ်.. လက်တဖက်ကလဲ သူ့ရဲ့ အဖုတ်နားလေးမှာ အမွှေးလေးတွေကို စွဲဆော့ကစားနေလိုက် အစိလေးကို သူ့ရဲ့ အရည်ကြည်လေးစွတ်ပြီး တော့ ပွတ်ကစားလိုက် လုပ်ပေးနေလိုက် တာ.. ဘာမျှမကြာလိုက်ပါဘူး သူကလေး တွန့်လိန်လာပြီး ခါးကလဲကော့ကော့လာပြီးတော့ နှစ်ခမ်းနှစ်ဖက်ကို လဲအံကြိတ်ပြီးနေနေတော့တယ်.. သိလိုက်တယ် သူဘာမှမကြာတော့ဘူးဆိုတာ.. ဒါနဲ့ သူ့ကို အဝင်အထွက်မြန်မြန်လေးလုပ်ပြီး လက်ကလဲ အစိကလေးကို မနေးမမြန်ပွတ်ချေကစားပေးလိုက်တယ်.. ခဏနေတော့ ကောင်မလေးဆီကနေ 'အား.. ချစ်ရယ် သူများရင်ထဲမှာဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိဘူး နေရအရမ်းခက်နေတယ်.. ဆောင့်ဆောင့် ပါလားဟင်' ကောင်မလေးကပြောလဲပြော တချီပြီးလဲပြီး ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ မနားတော့ဘဲ လီးကို ကျွတ်ထွက်လုနီးနီး စွဲထုတ်လိုက်ပြီးတော့ အရှိန်နဲ့ စောင့်လိုးဘာရော.. ဘာပြောကောင်းမလဲ ကောင်မလေးမှာ အလူးအလဲဘဲ ကျွတ်ကျွတ်နဲ့ ကို နေရော.. ဒါနဲ့ သူ့ကို နာလို့လားဟင် အရှိန်ရှော့လိုက်ရမလားဆိုတော့ 'အို အဲဒီလိုတော့ မလိုပါဘူး.. အခုဟာက ခံလို့လဲ ကောင်း နာလဲနာ နာကောင်းကြီးဖြစ်နေတယ် ဒါပေမဲ့ ခံလို့ကောင်းတာကပိုများတယ် မရပ်နဲ့' 'ပြီးတော့မယ် ကျွန်တော်.. သူရောဟင်' 'သူများလဲပြီးတော့မယ် အတူတူပြီးရအောင်လေ.. သူမောနေရောပေါ့ လှဲအိပ်လိုက် Nancy အပေါ်ကနေ နေပေးမယ်' ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်လဲ နောက်ကိုလှဲချလိုက်ပြီးသူကလဲ ထထိုင်လိုက်တယ်.. လီးကတော့ မကျွတ်သွားဘူး.. သူအခုအပေါ်စီးကနေဆိုတော့ သူက ကျွန်တော့်ကိုလိုးသလို ဖြစ်သွားပြီး ကျွန်တော့်လီးကို သူအကြိုက်စောင့်ပါတော့တယ်.. 'အိုး.. အား.. ပွတ် ပွတ်.. 'ဆိုတဲ့ အချစ်သံစုံတေးသွားတွေလဲ စီရီစွာထွက်ပေါ်နေတယ်လေ.. ၁၀ချက် ၁၅ချက် လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်အရင်ပြီးသွားပြီး သူလဲ အတူ ကျွန်တော်နဲ့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ပြီးသွားပါတယ်.. ဒီမှာတခု ထူးခြားတာက သူပြီးသွားပြီးဘာမျှမကြာဘူး အရည်တွေ ကျွန်တော့် ဗိုက်ပေါ်ကို ဒလဟောနီးပါး စီးဆင်းလာပါတော့တယ်.. ကောင်မလေး အဲဒီအရည်တွေလဲပြီးရော ကျွန်တော့်ပေါ်ကို ဝုန်းကနဲ အိပ်ချလိုက်ပြီး ငိုလဲငို ရီလဲရီ တကိုယ်လုံးလဲ တုန်ရီနေတော့တယ်.. ဒါနဲ့ သူ့ကို ဘာဖြစ်တာလဲမေးတော့ သူလဲမသိဘူးတဲ့ (နောက်မှသိတာက အဲဒါမျိုးက Multiple Orgasms ဖြစ်တာလို့ခေါ်တယ်ဆိုတာ ဆရာကြီးတယောက်ဆီကနေသိလိုက်ရပါတယ်) ကျွန်တော်တို့ လှဲနေပြီး အနမ်းလေးတွေဖလှယ် ပြီး ယုယနေတဲ့ အချိန်မှာ လူကြီးတယောက် တံခါးလာဖွင့်တဲ့ အသံကြားလိုက်တော့ အခန်းအလည်မှာရှိနေတဲ့ လိုက်ကာကို စွဲကာလိုက်ပါတယ်.. တော်သေးတာပေါ့ Nancy အဖေကြီး တံခါးဝကနေဘဲ တချက်ခေါင်းပြူကြည့်ပြီး 'အင်း ဒီကောင်လေးမဆိုးဖူးဘဲ စေတနာလဲရှိရည်ရည်မွန်မွန်လဲရှိ သား ငါ့ဘာသာ ကို့သမီးကို အသည်းလွန်နေတာ နေမှာ ဒီကောင်လေးဒါမျိုးတော့လုပ်မယ်မထင်ပါဘူး..' ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ဘက်ကိုပြန်ထွက်သွားပါတော့တယ်.. ကျွန်တော်တို့လဲ လူမိမသွားရုံလေး ဖြစ်သွားပြီးနောက် အနမ်းလေးတွေဖလှယ်ပြီး ဂမန်းဂတန်း အဝတ်အစားတွေပြန်ဝတ်ပြီးတော့ ဆွမ်းကျွေးဖို့ ဝေရာ ဝတ်စတွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်ချင်ရောင်စောင်နေလိုက်ပါတော့တယ်..

Nancy ကျွန်တော့်ကို အဲဒီနေ့ကနေစပြီး ဘယ်မှာတွေ့တွေ့ အဲဒီနေ့ကိုပြန်လည်သတိရနေမှာပါ၊ ကျွန်တော်ကတော့ မမေ့ပါ သူတယောက်ထဲနဲ့တင် လူမိမလိုဖြစ်တာ အကြိမ်ကြိမ်ဆိုတော့..။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သမီးရည်းစား ဇာတ်လမ်းမအောင်မြင်ခဲ့ပေမဲ့လဲ..။